

TARINA ”ERISTETYISTÄ”

Kummia Kuului maailmasta.
Kiinasta lähteneestä koronasta.
Kohta se kaatoi miestä ja naista,
pysynyt ei pois edes pohjanmaista.

Silloinpa pantiin Poikkeuslaki voimaan,
kaikkien korvissa se alkoi soimaan.
Pannaan mummot ja papat karanteeniin
niinhän siinä hallituksen suulla sanottiin.
Kun olet täyttänyt seitsemän ja nolla, eihän
sinulla voi järkeä olla.
Siksi meitä pitää suojella, hyvästä ja pahasta varjella.

Ennen olimme pelkkä menoerä valtiolle,
elimme liian vanhoiksi, tulimme yhteiskunnalle kalliiksi.
Nyt meitä suojellaan niin, että henki on mennä,
kohta ei ajatus päässä lennä.

Päivittäinen lenkki on ainoa henkireikä,
ihme ettei ne kieltäneet sitä meiltä.
Kaupassa voit aamulla varhain käydä kuin salaa,
ennen kuin terveet ja oikeat ihmiset palaa.

Harrastuksiin emme voi lähteä mukaan
milloin ne jatkuvat tiedä ei kukaan.
Läheisiä emme voi halata, eikä ystäviä kotona tavata.

Päivästä toiseen on samanlaista.
Kohta ei ruokakaan enää maista.
Täällä me hiivumme pikkuhiljaa,
kunnes dementia korjaa kypsää viljaa.

Yli kahdeksan kymppinen eristetty vanhus. (kuva yllä)
Myyrmäen Eläkkeensaajat r. y.